

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 25. aprila 2013 *

„Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Socialna politika — Približevanje zakonodaj — Varstvo delavcev v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca — Direktiva 2008/94/ES — Področje uporabe — Poklicni pokojninski načrti dodatnega zavarovanja — Načrt z določenimi prejemki in uravnoteženimi stroški — Nezadostnost sredstev — Minimalna raven varstva — Gospodarska kriza — Uravnotežen gospodarski in socialni razvoj — Obveznosti zadevne države članice v primeru nezadostnosti sredstev — Odgovornost države članice v primeru nepravilnega prenosa“

V zadevi C-398/11,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo High Court (Irska) z odločbo z dne 20. julija 2011, ki je prispela na Sodišče 27. julija 2011, v postopku

Thomas Hogan,

John Burns,

John Dooley,

Alfred Ryan,

Michael Cunningham,

Michael Dooley,

Denis Hayes,

Marion Walsh,

Joan Power,

Walter Walsh

proti

Minister for Social and Family Affairs,

Ireland,

Attorney General,

* Jezik postopka: angleščina.

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta, v funkciji predsednice tretjega senata, K. Lenaerts, E. Juhász (poročevalec), J. Malenovský in D. Šváby, sodniki,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodna tajnica: L. Hewlett, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 3. oktobra 2012,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za T. Hogana in druge G. Byrne, solicitor, M. Collins, SC, in C. Donnelly, BL,
- za Minister for Social and Family Affairs, Ireland in Attorney General D. O'Hagan, agent, skupaj z B. Murrayjem, BL, in E. Carolanom, BL,
- za nizozemsko vlado J. Langer, agent,
- za Evropsko komisijo G. Rozet in J. Enegren, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 1 in 8 Direktive 2008/94/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca (UL L 283, str. 36).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med T. Hoganom in drugimi nekdanjimi delavci družbe Waterford Crystal Ltd (v nadaljevanju: Waterford Crystal) ter Minister for Social and Family Affairs, Ireland (Irska) in Attorney General v zvezi s prenosom Direktive 2008/94.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V skladu s členom 1(1) Direktive 2008/94 se ta direktiva uporablja za terjatve delavcev, ki izhajajo iz pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij, do delodajalcev, ki so plačilno nesposobni v smislu člena 2(1) te direktive.
- 4 Člen 8 navedene direktive določa, da države članice zagotovijo potrebne ukrepe za varstvo interesov delavcev in oseb, ki so že zapustili delodajalčevo podjetje ali dejavnost, ko je ta postal plačilno nesposoben, v zvezi s priznanim ali bodočo upravičenostjo do starostnih prejemkov, vključno z družinskimi prejemki, iz naslova dodatnega pokojninskega podjetniškega ali medpodjetniškega zavarovanja zunaj obveznega socialnega zavarovanja.

Irsko pravo

Državna pokojnina

- 5 Glede državne pokojnine na Irskem je iz predložitvene odločbe razvidno, da vlada upravlja prispevke delavcev in delodajalcev v obliki sklada socialnega zavarovanja. Čeprav se prispevki imenujejo „prispevki socialnega zavarovanja v zvezi s plačo“ („Pay Related Social Insurance“), se državna pokojnina plačuje neodvisno od višine zaslužka delavca med opravljanjem dela.
- 6 Osnovna pokojnina znaša 230,30 EUR na teden in se izplačuje vsaki osebi, ki je dosegla upokojitveno starost in je med opravljanjem dela plačala določen znesek prispevkov socialnega zavarovanja v zvezi s plačo. Delovanje sistema državne pokojnine ni odvisno od pravice, ki jo je oseba pridobila iz poklicnega pokojninskega načrta, naj gre za načrt z določenimi prejemki ali za načrt z določenimi prispevki.

Poklicni pokojninski načrti dodatnega zavarovanja z določenimi prejemki

- 7 Na Irskem so v večini poklicnih pokojninskih načrtov dodatnega zavarovanja z določenimi prejemki sredstva načrtov zaupana trustees, upraviteljem sklada, ki jih upravljajo v izključno korist oseb, vključenih v zadevni načrt, ta sredstva pa ne pripadajo delodajalcu in se ne morejo uporabiti za skupno poplačilo njegovih upnikov v primeru njegove plačilne nesposobnosti.
- 8 Delavci imajo v takem načrtu pravico do pokojnine samo, če ima njihov načrt na voljo ustrezna sredstva. Varstvo teh sredstev je zagotovljeno z uporabo trusta, ki jih ločuje od premoženja delodajalca.
- 9 V skladu z nacionalno ureditvijo se pokojninski načrti dodatnega zavarovanja financirajo s prispevki delodajalca in delavcev. Fiksni odstotek plače vsakega delavca se izplača v pokojninski sklad, delodajalci pa plačajo letni prispevek, da bi se zagotovilo, da je v pokojninskem načrtu dodatnega zavarovanja na dolgi rok dovolj sredstev za izpolnjevanje njegovih obveznosti.
- 10 Glede določanja zneska prispevkov delodajalca zakon o pokojninah iz leta 1990 (Pensions Act, 1990), kakor je bil spremenjen, določa, da mora aktuar opraviti izračun v skladu s posebnim standardom, imenovanim „standard minimalnega financiranja“ („Minimum Funding Standard“). Pokojninski načrti dodatnega zavarovanja so torej „z uravnoteženimi stroški“, delodajalec pa letno prispeva znesek, ki je poleg prispevkov delavcev potreben za dolgoročno uskladitev sredstev in obveznosti.
- 11 Pravila pokojninskih skladov omogočajo delodajalcu, da kadar koli likvidira pokojninske načrte dodatnega zavarovanja in torej prekine svojo obveznost prispevati vanje. Ta pravila določajo, da v primeru likvidacije sredstev, naj bo zaradi odločitve delodajalca, da prekine svoje obveznosti, njegove plačilne nesposobnosti ali katerega koli drugega razloga, delavci dobijo del sredstev sklada.
- 12 Na Irskem se v pokojninskem načrtu dodatnega zavarovanja z določenimi prejemki lahko upošteva državna pokojnina. Tak načrt se imenuje dopolnilna pokojnina („integrated pension“).

Prenos člena 8 Direktive 2008/94 v irsko pravo

- 13 Predložitveno sodišče pojasnjuje, da je edini ukrep nacionalnega prava, ki je bil izrecno sprejet za prenos člena 8 Direktive Sveta z dne 20. oktobra 1980 o približevanju zakonodaje držav članic o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti njihovega delodajalca (80/987/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 217), ki je postal člen 8 Direktive 2008/94, člen 7 zakona iz leta 1984 o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca (Protection of Employees

(Employers' Insolvency) Act 1984), ki določa, da se vsi prispevki, ki jih delodajalec odtegne ali mora plačati v obdobju 12 mesecev pred plačilno nesposobnostjo, morajo vplačati v poklicni pokojninski načrt dodatnega zavarovanja.

Dejansko stanje in vprašanja za predhodno odločanje

- 14 Tožeče stranke iz postopka v glavni stvari je deset nekdanjih delavcev podjetja Waterford Crystal, ki je bilo od leta 1947 specializirano za proizvodnjo zelo visokokakovostnih izdelkov iz kristala in stoji v Waterfordu (Irska). Za osem tožečih strank iz postopka v glavni stvari je bila upokojitev predvidena med letoma 2011 in 2013, za preostali pa v letih 2019 in 2022.
- 15 Za te tožeče stranke je bil eden od pogojev zaposlitve vključitev v enega od pokojninskih načrtov dodatnega zavarovanja z določenimi prejemki, ki ju je ustanovil njihov delodajalec, to je v Waterford Crystal Limited Contributory Pension Scheme for Factory Employees ali v Waterford Crystal Limited Contributory Pension Scheme for Staff, ki sta bila ustanovljena leta 1975 in 1960 z ustanovitvenim aktom trusta.
- 16 Navedena načrta sta omogočala, da upravičenci, ki so se upokojili pri normalni starosti, prejemajo starostno pokojnino, katere osnova je zadnja dejanska plača („actual final salary“), od katere se odšteje državna pokojnina („State pension“). Ko je ta operacija opravljena („final pensionable salary“), dve tretjini tega zneska pomenita starostno pokojnino po zadevnih pokojninskih načrtih dodatnega zavarovanja.
- 17 V začetku leta 2009 je bil za družbo Waterford Crystal imenovan izredni upravitelj, ki je ugotovil, da je družba plačilno nesposobna. Pokojninska načrta dodatnega zavarovanja, ki ju je ustanovila ta družba, sta bila likvidirana 31. marca 2009, pri čemer so sredstva znašala 130 milijonov EUR, obveznosti 240 milijonov EUR, primanjkljaj pa torej približno 110 milijonov EUR.
- 18 Aktuar tožečih strank iz postopka v glavni stvari je ocenil, da bodo prejele od 18 do 28 % zneska, do katerega bi bile upravičene, če bi prejele sedanjo vrednost svoje pridobljene pravice do starostne pokojnine. Aktuar Irske je bil kritičen do tega izračuna in ocenil, da ta delež znaša od 16 do 41 % in da ne dosega 49 %, ki jih je Sodišče navedlo v sodbi z dne 25. januarja 2007 v zadevi Robins in drugi (C-278/05, ZOdl., str. I-1053).
- 19 Tožeče stranke iz postopka v glavni stvari so tako vložile tožbo, v kateri so navedle, da Irska glede na zgoraj navedeno sodbo Robins in drugi ni pravilno prenesla člena 8 Direktive 2008/94.
- 20 Nasprotno pa Irska trdi, da je tako pred sprejetjem zgoraj navedene sodbe Robins in drugi kot po njem sprejela številne pomembne ukrepe za varstvo interesov upravičencev poklicnih pokojninskih načrtov dodatnega zavarovanja.
- 21 High Court je menilo, da je za izdajo njegove odločbe potrebna razlaga določb Direktive 2008/94, zato je prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
 - „1. Ali se za položaj tožečih strank uporabi Direktiva 2008/94 [...], in sicer glede na njen člen 1(1) in dejstvo, da v skladu z irskim pravom izguba pokojninskih prejemkov, ki jih terjajo tožeče stranke, ne pomeni terjatve do njihovega delodajalca, ki bi bila priznana v postopku prisilne poravnave ali likvidacije delodajalca tožečih strank in ki sicer ne zagotavlja pravne podlage za terjatev do njihovega delodajalca v okoliščinah te zadeve?
 2. Ali ima nacionalno sodišče pri ugotavljanju, ali je država članica izpolnila svoje obveznosti iz člena 8 Direktive [2008/94], pravico upoštevati državno pokojnino, ki temelji na prispevkih in ki jo bodo prejemale tožeče stranke (pri čemer na njeno prejetje ne vpliva povezava s poklicnim

pokojninskim načrtom), in primerjati (a) celotno državno pokojnino in vrednost pokojnine, ki jo bodo tožeče stranke prejele ali jo lahko dejansko prejmejo iz zadevnega poklicnega pokojninskega načrta, s (b) celotno državno pokojnino, ki temelji na prispevkih, in vrednostjo priznanih prejemkov posamezne tožeče stranke na datum, ko je načrt prenehal veljati, če se je pri določitvi višine pokojninskega prejemka, ki ga terjajo tožeče stranke, upoštevala državna pokojnina?

3. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen, ali kateri od zneskov, ki jih lahko tožeče stranke dejansko prejmejo, pomeni izpolnjevanje obveznosti države članice iz [navedenega] člena 8?
4. Ali je za uporabo člena 8 Direktive [2008/94] treba ugotoviti morebitno vzročno zvezo med izgubo pokojninskih prejemkov tožečih strank in plačilno nesposobnostjo njihovega delodajalca, glede na to, da (i) je na dan nastanka plačilne nesposobnosti delodajalca pokojninski načrt podkapitaliziran in da (ii) plačilna nesposobnost delodajalca pomeni, da delodajalec nima sredstev, da bi prispeval dovolj denarja za pokojninski načrt, kar bi omogočilo, da bi zavarovanci v celoti prejeli pokojninske prejemke (ko načrt preneha veljati, delodajalec tega ni dolžan storiti)?
5. Ali so z [...] ukrepi, ki jih je sprejela Irska, izpolnjene obveznosti, ki jih nalaga Direktiva [2008/94] glede socialnih, poslovnih in gospodarskih dejavnikov, ki jih je upoštevala Irska pri pregledu pokojninskega zavarovanja po izdaji [zgoraj navedene] sodbe Robins in drugi [...] in zlasti ob upoštevanju, da ‚mora biti gospodarski in socialni razvoj v Skupnosti uravnotežen‘, kot je navedeno v uvodni izjavi 3 [te] direktive?
6. Ali gospodarske razmere [...] pomenijo dovolj izjemen položaj, s katerim je utemeljena nižja raven varstva interesov tožečih strank, kot bi bila sicer zahtevana, in če je tako, kakšna je ta nižja raven varstva?
7. Če je odgovor na drugo vprašanje nikalen, ali ni to, da ukrepi, ki jih je sprejela država članica po izdaji [zgoraj navedene] sodbe Robins in drugi, niso pripeljali do tega, da bi tožeče stranke prejele več kot 49 % vrednosti svojih priznanih pokojninskih prejemkov na podlagi poklicnega pokojninskega načrta, samo po sebi (to je brez posebnega navajanja, da so ukrepi države članice po izdaji [zgoraj navedene] sodbe Robins in drugi pripeljali do resne in očitne kršitve obveznosti države članice iz člena 8 Direktive [2008/94]) resna kršitev obveznosti države članice, zaradi katere bi bile tožeče stranke lahko upravičene do odškodnine?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 22 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba Direktivo 2008/94 razlagati tako, da se uporablja za pravico bivših delavcev do starostne pokojnine iz pokojninskega načrta dodatnega zavarovanja, ki ga je ustanovil njihov delodajalec.
- 23 V tem vprašanju se predložitveno sodišče sklicuje na člen 1(1) navedene direktive in pojasnjuje, da v irskem pravu v takem položaju ni nobene pravne podlage, ki bi tožečim strankam iz postopka v glavni stvari omogočala tožiti delodajalca.
- 24 V zvezi s tem je treba poudariti, da je glede na obveznost tožečih strank iz postopka v glavni stvari, da se ob začetku dela vključijo v poklicni pokojninski načrt zavarovanja, ki ga je ustanovil njihov delodajalec, treba šteti, da njihova pravica do starostne pokojnine v okviru tega načrta izhaja iz pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij, ki jih povezujejo z delodajalcem, v smislu člena 1(1) Direktive 2008/94.

- 25 Člen 8 Direktive 2008/94 določa posebno obveznost držav članic do delavcev. Države članice lahko to obveznost izpolnijo na različne načine. Lahko zagotovijo, bodisi da lahko delodajalec izpolni obveznosti, ki izhajajo iz poklicnega pokojninskega načrta dodatnega zavarovanja, bodisi da to lahko stori institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki je ločena od delodajalca.
- 26 Ni sporno, da so tožeče stranke iz postopka o glavni stvari nekdanji delavci družbe, ki trdijo, da Irska ni varovala njihovih interesov v zvezi s pridobljeno pravico do starostne pokojnine iz naslova poklicnega pokojninskega načrta dodatnega zavarovanja za primer plačilne nesposobnosti njihovega delodajalca.
- 27 Zato je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je člen 8 Direktive 2008/94 treba razlagati tako, da se uporablja za pravico nekdanjih delavcev do starostne pokojnine iz pokojninskega načrta dodatnega zavarovanja, ki ga je ustanovil njihov delodajalec.

Drugo vprašanje

- 28 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je člen 8 Direktive 2008/94 treba razlagati tako, da se pri ugotavljanju, ali je država članica izpolnila obveznost iz tega člena, lahko upoštevajo prejemki iz naslova državne pokojnine.
- 29 Navedi je treba, da je cilj člena 8 Direktive 2008/94 v primeru nastopa plačilne nesposobnosti delodajalca zagotoviti varstvo interesov delavcev v zvezi z njihovo pravico do starostne pokojnine v okviru poklicnih pokojninskih načrtov dodatnega zavarovanja. V tej določbi je navedeno, da se nanaša izključno na poklicne ali medpoklicne pokojninske načrte dodatnega zavarovanja, pri čemer je pojasnjeno, da gre v zvezi s tem varstvom za načrte „izven obveznega socialnega zavarovanja“.
- 30 Glede na jasno besedilo člena 8 Direktive 2008/94 pri presojanju, ali je država članica izpolnila obveznost, določeno v tem členu, ni mogoče upoštevati prejemkov iz naslova državne pokojnine.
- 31 Te ugotovitve ne more omajati obstoj ureditve poklicnega pokojninskega načrta dodatnega zavarovanja, v katerem se pri izračunu starostne pokojnine iz tega načrta znesek prejemkov iz naslova državne pokojnine odšteje od zneska zadnje dejanske plače, ki je osnova za izračun („actual final salary“).
- 32 Upoštevanje zneska prejemkov iz naslova državne pokojnine pri uporabi člena 8 Direktive 2008/94 bi bilo namreč v nasprotju s polnim učinkom varstva, ki ga ta člen zagotavlja v okviru poklicnih pokojninskih načrtov dodatnega zavarovanja.
- 33 Zato je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je člen 8 Direktive 2008/94 treba razlagati tako, da se pri ugotavljanju, ali je država članica izpolnila obveznost iz tega člena, ne morejo upoštevati prejemki iz naslova državne pokojnine.
- 34 Glede na odgovor na drugo vprašanje na tretje vprašanje ni treba odgovoriti.

Četrto vprašanje

- 35 Predložitveno sodišče s četrnim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je člen 8 Direktive 2008/94 treba razlagati tako, da za uporabo tega člena zadošča, da je poklicni pokojninski načrt dodatnega zavarovanja na dan nastanka plačilne nesposobnosti delodajalca podkapitaliziran in da delodajalec zaradi plačilne nesposobnosti nima dovolj sredstev, da bi v ta načrt vplačal prispevke, ki bi zadoščali za celotno izplačilo dajatev, dolgovanih upravičencem navedenega načrta, ali pa morajo ti dokazati obstoj drugih dejavnikov za nastanek izgube svoje pravice do starostne pokojnine.
- 36 Treba je ugotoviti, da je cilj Direktive 2008/94 varstvo delavcev v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca. Nikakor pa se ne nanaša na vzroke za to plačilno nesposobnost.

- 37 Vzroki za podkapitaliziranost poklicnega pokojninskega načrta dodatnega zavarovanja so lahko različni, in sicer med drugim to, da delavci ali delodajalec niso plačevali prispevkov, neugodna dogajanja na kapitalskih trgih, slabo upravljanje sredstev sklada ali premalo stroga pravila varnega in skrbnega poslovanja.
- 38 Vendar pa člen 8 Direktive 2008/94 ne razlikuje med temi mogočimi vzroki, temveč določa splošno obveznost varstva interesov delavcev in prepušča državam članicam, da v skladu s pravom Unije, zlasti z Direktivo 2003/41/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. junija 2003 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 350), določijo načine, na katere bodo izpolnile to obveznost.
- 39 Torej za uporabo člena 8 Direktive 2008/94 ni treba opredeliti vzrokov, ki so povzročili plačilno nesposobnost delodajalca, niti tistih, ki so vodili k podkapitaliziranosti poklicnega pokojninskega načrta dodatnega zavarovanja.
- 40 Zato je treba na četrto vprašanje odgovoriti, da je člen 8 Direktive 2008/94 treba razlagati tako, da za uporabo tega člena zadošča, da je poklicni pokojninski načrt dodatnega zavarovanja na dan nastanka plačilne nesposobnosti delodajalca podkapitaliziran in da delodajalec zaradi plačilne nesposobnosti nima dovolj sredstev, da bi v ta načrt vplačal prispevke, ki bi zadoščali za celotno izplačilo dajatev, dolgovanih upravičencem navedenega načrta. Tem pa ni treba dokazati obstoja drugih dejavnikov za nastanek izgube pravice do starostne pokojnine.

Peto in šesto vprašanje

- 41 Predložitveno sodišče s petim in šestim vprašanjem, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba Direktivo 2008/94 razlagati tako, da so z ukrepi, ki jih je Irska sprejela po izdaji zgoraj navedene sodbe Robins in drugi, izpolnjene obveznosti, ki jih nalaga ta direktiva glede uravnoteženega gospodarskega in socialnega razvoja, in ali gospodarski položaj pomeni izjemne razmere, s katerimi je utemeljena nižja raven varstva interesov delavcev glede njihove pravice do starostne pokojnine iz naslova poklicnega pokojninskega načrta dodatnega zavarovanja.
- 42 Sodišče je v zgoraj navedeni sodbi Robins in drugi pri razlagi 8 člena Direktive 80/987, ki je postal člen 8 Direktive 2008/94, priznalo, da imajo države članice široko diskrecijsko pravico pri določanju tako mehanizma kot ravni varstva pravice do starostne pokojnine iz naslova poklicnega pokojninskega načrta dodatnega zavarovanja v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca, ki izključuje zagotovitev obveznega jamstva v celoti (zgoraj navedena sodba Robins in drugi, točke 36 in od 42 do 45).
- 43 Vendar pa je ugotovilo, da določb nacionalnega prava, ki bi lahko pripeljale do jamstva prejemkov iz poklicnega pokojninskega načrta dodatnega zavarovanja, omejenega na manj kot polovico letnih prejemkov, do katerih bi lahko bil delavec upravičen, ni mogoče šteti za skladne z izrazom „varstvo“ iz člena 8 Direktive 80/987 (zgoraj navedena sodba Robins in drugi, točka 57).
- 44 Pri tej presoji so upoštevane zahteve uravnoteženega gospodarskega in socialnega razvoja, saj se upošteva na eni strani divergenten in težko predvidljiv razvoj gospodarskega položaja držav članic ter na drugi strani nujnost zagotoviti delavcem minimalno jamstvo varstva v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca, povezane na primer z neugodnim razvojem gospodarskih razmer.
- 45 V teh okoliščinah to, ali je država članica pravilno izpolnila obveznosti iz člena 8 Direktive 2008/94, ni odvisno od podrobnosti ukrepov, ki jih je sprejela, temveč od rezultata, do katerega je pripeljala uporaba teh nacionalnih ukrepov.

- 46 Poleg tega se glede na ugotovitve iz točke 18 te sodbe ne zdi, da ukrep, ki ga omenja predložitveno sodišče, naveden v točki 13 te sodbe, zagotavlja minimalno raven varstva, ki se zahteva v zgoraj navedeni sodbi Robins in drugi.
- 47 Zato je treba na peto in šesto vprašanje odgovoriti, da je Direktivo 2008/94 treba razlagati tako, da z ukrepi, ki jih je Irska sprejela po izdaji zgoraj navedene sodbe Robins in drugi, obveznosti, ki jih nalaga ta direktiva, niso izpolnjene in da gospodarski položaj zadevne države članice ne pomeni izjemnih okoliščin, s katerimi bi bila utemeljena nižja raven varstva interesov delavcev glede njihove pravice do starostne pokojnine iz naslova poklicnega pokojninskega načrta dodatnega zavarovanja.

Sedmo vprašanje

- 48 Predložitveno sodišče s sedmim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba Direktivo 2008/94 razlagati tako, da to, da ukrepi, ki jih je Irska sprejela po izdaji zgoraj navedene sodbe Robins in drugi, niso omogočili, da bi tožeče stranke iz postopka v glavni stvari prejele več kot 49 % vrednosti svoje pridobljene pravice do starostne pokojnine iz naslova poklicnega pokojninskega načrta dodatnega zavarovanja, samo po sebi pomeni resno kršitev obveznosti te države članice.
- 49 Oškodovanci imajo pravico do odškodnine v razmerju do države članice, če so izpolnjeni trije pogoji, in sicer: namen kršenega pravila prava Unije je, da posameznikom priznava pravice, kršitev tega pravila je dovolj resna in obstaja neposredna vzročna zveza med to kršitvijo in škodo, povzročeno oškodovancem (sodbi z dne 24. marca 2009 v zadevi Danske Slagterier, C-445/06, ZOdl., str. I-2119, točka 20, in z dne 9. decembra 2010 v zadevi Combinatie Spijker Infrabouw-De Jonge Konstruktie in drugi, C-568/08, ZOdl., str. I-12655, točka 87 in navedena sodna praksa).
- 50 Sedmo vprašanje se nanaša na drugega od teh pogojev.
- 51 Od razglasitve zgoraj navedene sodbe Robins in drugi, to je od 25. januarja 2007, so države članice obveščene, da je za pravilen prenos člena 8 Direktive 2008/94 potrebno, da delavec v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca prejme vsaj polovico starostne pokojnine, ki izhaja iz pridobljene pokojninske pravice, za katero je vplačeval prispevke v okviru poklicnega pokojninskega načrta dodatnega zavarovanja.
- 52 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da čeprav sta narava in obseg obveznosti, ki jo imajo države članice na podlagi člena 8 Direktive 2008/94, katerega namen je dati posameznikom pravice, vsaj od 25. januarja 2007 jasni in natančno določeni, Irska ni pravilno izpolnila te obveznosti, kar je dovolj resna kršitev tega pravnega pravila v okviru morebitne preučitve odgovornosti te države članice za škodo, povzročeno posameznikom.
- 53 Zato je treba na sedmo vprašanje odgovoriti, da je Direktivo 2008/94 treba razlagati tako, da to, da ukrepi, ki jih je Irska sprejela po izdaji zgoraj navedene sodbe Robins in drugi, niso omogočili, da bi tožeče stranke iz postopka v glavni stvari prejele več kot 49 % vrednosti svoje pridobljene pravice do starostne pokojnine iz naslova poklicnega pokojninskega načrta dodatnega zavarovanja, samo po sebi pomeni resno kršitev obveznosti te države članice.

Stroški

- 54 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

1. Direktivo 2008/94/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca je treba razlagati tako, da se uporablja za pravico nekdanjih delavcev do starostne pokojnine iz pokojninskega načrta dodatnega zavarovanja, ki ga je ustanovil njihov delodajalec.
2. Člen 8 Direktive 2008/94 je treba razlagati tako, da se pri ugotavljanju, ali je država članica izpolnila obveznost iz tega člena, ne morejo upoštevati prejemki iz naslova državne pokojnine.
3. Člen 8 Direktive 2008/94 je treba razlagati tako, da za uporabo tega člena zadošča, da je poklicni pokojninski načrt dodatnega zavarovanja na dan nastanka plačilne nesposobnosti delodajalca podkapitaliziran in da delodajalec zaradi plačilne nesposobnosti nima dovolj sredstev, da bi v ta načrt vplačal prispevke, ki bi zadoščali za celotno izplačilo dajatev, dolgovanih upravičencem navedenega načrta. Tem pa ni treba dokazati obstoja drugih dejavnikov za nastanek izgube pravice do starostne pokojnine.
4. Direktivo 2008/94 je treba razlagati tako, da z ukrepi, ki jih je Irska sprejela po izdaji sodbe z dne 25. januarja 2007 v zadevi *Robins in drugi* (C-278/05), obveznosti, ki jih nalaga ta direktiva, niso izpolnjene in da gospodarski položaj zadevne države članice ne pomeni izjemnih okoliščin, s katerimi bi bila utemeljena nižja raven varstva interesov delavcev glede njihove pravice do starostne pokojnine iz naslova poklicnega pokojninskega načrta dodatnega zavarovanja.
5. Direktivo 2008/94 je treba razlagati tako, da to, da ukrepi, ki jih je Irska sprejela po izdaji zgoraj navedene sodbe *Robins in drugi*, niso omogočili, da bi tožeče stranke iz postopka v glavni stvari prejele več kot 49 % vrednosti svoje pridobljene pravice do starostne pokojnine iz naslova poklicnega pokojninskega načrta dodatnega zavarovanja, samo po sebi pomeni resno kršitev obveznosti te države članice.

Podpisi